

1936. október 20.

GYAKORLATI PEDAGÓGIA

TANÜGYI FOLYÓIRAT

Kiadóhivatal: Szeged, Kálvária-u. 5. Szerkesztőség: Madách-u. 17.

Jöjj gyermekem...

Jöjj gyermekem, életem reménye,
Én kis árvám, apátlan fiam.
Anyád ajkán mesél most az emlék
S apád lelke most hozzánk suhan...

Nézzed e képet!... Domború mellét
Sűrűn takarja kitüntetés.
Szótalan ajkán most már a szó, csak
Égből leszálló csilingelés.

Elment, mert hívta két erős karját
Árpádtól szerzett hősi honunk.
Elment mert győzni, vagy halni tud csak
Keleten sarjadt büszke fajunk!

Elment... hogy vissza sohase jöjjön...
Nem mondta kis szád: — édes apám...
Sirján, ott messze, kárpáti tájon
Havasi gyopár nyilik talán.

Látod, fiacskám, utolsó lapján
Kusza betűkkel ezt írta még:
... Csókold meg édes, kicsi fiamnak
Jó Istent látó két szép szemét...

Érezte már, hogy égi mezőkre
Hívja lelkét az isteni hang...
Nekünk meg akkor bucsuzva csendült
Angyal kezétől huzott harang...

Elment, hogy mindig velünk maradjon...
Elment, hogy égből nézzen leránk...
Elment, hogy Nálad szószólónk legyen:
Árvákra néző Isten-Atyánk...

Kenessy Béla.